71STE JAARGANG No. 8988 MAANDAG 29 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

NAGUIB BUIGT HET HOOFD VOOR NASSER

Opnieuw gevaarlijke situatie in Egypte

CAIRO. — Gisteravond werd officieel bekendgemaakt, dat Naguib een besluit heeft goedgekeurd om de revolutionnaire raad in functie te laten. Hij aanvaardde de intrekking der eerdere besluiten van de revolutionnaire raad ten aanzien van de herleving van de politieke partijen, de verkiezingen en de bijeenroeping van de grondwetgevende vergadering. Aldus een officieel communiqué van het kabinet. Naguib verliet de vergadering samen met Nasser om zich naar koning Saoed van Arabië te begeven. Hun auto werd tien minuten opgehouden door een menigte, die riep „Wij willen eenheid. Naguib". Vanmorgen vroeg werd vernomen, dat Saoeds poging om te bemiddelen in het geschil tussen Naguib en Nasser over het toekomstige bewind in Egypte is mislukt. Het onderhoud tussen hem en Saoed duurde tien minuten. Saoed zou vandaag Egypte verlaten.

Radio- Cairo maakte gisteravond bekend, dat de verenigde vergadering van de revolutionnaire raad en het Egyptische kabinet tot heden is verdaagd en dat majoor Salem had verklaard, dat nog geen overeenkomst was bereikt, hoewel de beginselen voor een overeenkomst waren vastgelegd. Salem deed een beroep op de Egyptenaren om onmiddellijk een einde te maken aan de betogingen en de stakingen.

Naar A. F. P. verneemt van personen, die in nauwe verbinding staan met de premier, zouden de revolutionnaire raad en het kabinet hebben besloten tot afschaffing der politieke partijen, de benoeming van een burger-premier en de instelling van een nationale vergadering, waarin vertegenwoordigers van de vakbonden opgenomen zijn.

Voorts achtten deze zegslieden het mogelijk, dat Naguib genoegen zou nemen met het presidentschap en met beperktere bevoegdheden. Hij zou in dat geval het premierschap en het voorzitterschap van de revolutionnaire raad opgeven.

Naguib is op het vliegveld van Cairo in elkaar gezakt, toen hij vandaag koning Saoed uitgeleide deed. Officieel is meegedeeld, dat met het oog op de toestand van de president de bijeenkomst van de revolutionnaire raad en de burgerministers is uitgesteld tot later op de dag.

Leden van de Wafd-partij en van de Mohammedaanse Broederschap, die thans na twee jaar weer mogen deelnemen aan het politieke leven, zijn in Cairo slaags geraakt met studenten, die voor de regering demonstreerden. De noodtoestand duurt voort en de verwaarde politieke situatie verandert met het uur. Zaterdagavond werd bekendgemaakt, dat de ministers hun ontslagaanvrage hadden ingetrokken.

In een rede tot een menigte in Cairo zei de secretaris van vice-premier Nasser, majoor Sjaker, dat het volk thans moet kiezen tussen generaal Naguib en zijn medewerkers enerzijds en de raad van de revolutie anderzijds.

In Cairo en Alexandrië werden betogingen gehouden voor de „Voortzetting van de revolutie" en tegen het besluit om de politieke partijen weer vrij te laten optreden.

Hedenmorgen negen uur zijn de genodigden van de Antillen voor een negendaags bezoek aan de Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs te Utrecht met het K.L.M.-vliegtuig naar Nederland vertrokken. Het zijn v.l.n.r.: Hubert Muskus, directeur van de fa Muskus & Co.; J. Geerman, Gedept. Openbare Werken Aruba; ir A. van den Berg, hoofd D.O.W. op Aruba; Clinton H. Withfield, voorzitter van de Vereniging van Handelaren op Aruba en Joonchi Jonkhout, Gedept. Openbare Werken te Curaçao.

Het KNSM-schip „Mentor" borg 150 schipbreukelingen

Algiers. — Het K.N.S.M.-schip „Mentor" is in de haven van de Algerijnse hoofdstad aangekomen met 150 gewonde passagiers aan boord van het stoomschip „Empire Windrush", waarop zich een ontploffing had voorgedaan tengevolge waarvan dit schip zonk.

De kapitein van de „Mentor" seinde Zondag het volgende: „Wij waren Zondagochtend onderweg van Tunis naar Oran, toen omstreeks zeven uur op twaalf mijl afstand een rookwolk werd waargenomen. Het was de eerste aanwijzing van brand op de „Empire Windrush". Bijna op hetzelfde ogenblik vingen wij een noodsein op. Ik ging er met grote snelheid heen en we waren binnen een uur ter plaatse. Het Britse schip brandde hevig, een der pijpen was omgevallen. De zee was gelukkig kalm. Het was een zeer mooie dag. Overal om ons heen dreven reddingboten en zwommen mensen. Het was bijzonder warm. Toen de mensen aan boord kwamen, waren zij in goede stemming; de meesten droegen pijama's maar enkelen hadden geen kleren. Wij gaven hun goede hete koffie, brood, gebak en wat jenever, droogden hun kleren en leenden kleding aan degenen, die niets hadden. Wij namen 55 bemanningsleden en 293 militairen aan boord. Onder onze geredden waren geen vrouwen of kinderen. De schikkingen, die te Algiers waren getroffen voor zorg voor de overlevenden bij aankomst waren uitstekend; de hele operatie is vlot verlopen."

Het aantal zwaar gewonden is onbekend, maar bijna allen hadden brandwonden. Kapitein Wilson van de „Empire Windrush" zei: „Het was, alsof de bliksem was ingeslagen. In de machinekamer deed zich een ontploffing voor. Er brak brand uit, die onmiddellijk doordrong tot de passagiersverblijven".

Behalve de „Mentor" namen nog drie andere schepen aan de redding deel. Bij de ontploffing werden vier leden van de machinekamer gedood, die beneden waren gebleven om de brand te blussen. De ontploffing geschiedde Zondagmorgen om 6 uur op 30 mijl ten Noorden van Algiers. De zee was rustig en de passagiers sliepen. In deze stilte schoot plotseling een reusachtige steekvlam uit de luiken van de machinekamer en de vlammen tastten onmiddellijk de hutten der passagiers aan, die boven de machinekamer sliepen. Om half zeven gelastte kapitein Wilson het schip te verlaten; de vlammen sloegen toen al hoog uit het voorschip en het achterdek en in een half uur was het schip verloren.

Watersnood in Bagdad

Bagdad. — Ruim 250.000 personen van de half millioen inwoners van Bagdad zijn geëvacueerd uit het laag gelegen stadsdeel. Alle wegen, die naar de stad leidden, zijn overstroomd. De genie blies een spoordijk op om het water een uitweg te geven. Bagdad is nu wat het landvervoer betreft geheel van de buitenwereld afgesloten.

Intussen daalt het water van de Tigris en staat nu 22 cm. onder het peil, dat gevaar oplevert.

New York. — De Verenigde Staten zullen spoedig na medio-April een andere waterstofbom tot ontploffing zullen brengen, misschien nog krachtiger dan die van 1 Maart.

Pan-Amerikaanse Conferentie gesloten

Caracas. — De Pan-Amerikaanse Conferentie te Caracas werd gisteravond gesloten. Bijna drieduizend personen woonden de ondertekening van een „eindacte" door de afgevaardigden der vertegenwoordigde landen bij. Deze eindactie is een verzameling der goedgekeurde resoluties.

Cola Debrot en dr. Pos terug in Nederland

Verhouding Aruba-Curacao zal spoedig geregeld worden

's-Gravenhage. — Mr N. Debrot en de heer en mevrouw Pos zijn Zondagavond op Schiphol aangekomen. Zij konden over het ontwerp-statuut geen nieuwe gezichtspunten openen. Dr Pos zeide, dat het ontwerp in Suriname gunstig ontvangen was en dat de stemming tot heden overanderd gunstig is gebleven. Hij zeide namens de Landsregering de Surinaamse Staten in besloten bijeenkomst te hebben ingelicht en vragen te hebben beantwoord, zonder dat hierbij overigens de mening van het college werd gevraagd. Hij zeide voorts, dat de verklaringen van de heren Lichtveld en Chumaceiro te Caracas over de standpunten van beide Rijksdelen het beoogde effect hebben gehad.

Mr Debrot deelde mede, dat de separación-commissie Vrijdag een voorlopig rapport had ingediend bij de Antilliaanse Landsregering. De kwestie is zeker nog niet in kanen en kruiken, doch wel, aldus mr Debrot, kan worden gezegd, dat thans de verhouding tussen Curaçao en Aruba op een reële en vriendschappelijke basis is gekomen. Men kan er z.i. vertrouwen in hebben, dat deze zaak in elk geval zal worden geregeld en dat een basis is gevonden, waarop de discussie kan worden voortgezet.

Mr Debrot had de indruk, dat het rapport geheel of grotendeels voor publicatie zal worden vrijgegeven.

De heer Debrot zeide, dat degenen in de voltallige Antilliaanse R.T.C.-delegatie, die bezwaren opperden bij de behandeling van het ontwerp-Statuut zich niet keerden tegen het ontwerp statuut zelf, doch andere zaken naar voren brachten, zoals voorrang van behandeling van de kwestie-Aruba of wel wezen op de wenselijkheid van voortzetting der besprekingen door de plenaire R.T.C..

De heer en mevrouw Pos en mr Debrot werden verwelkomd door drs Jonkers en mr Van der Peijl van de Westindische afdeling van Minvor en mr De Vries, de Commissaris voor Surinaamse zaken in Nederland.

Gaat beroepsvoetbal in Nederland toch starten?

Amsterdam. — Bij een bespreking van reeds opgerichte of in oprichting zijnde beroepsvoetbalclubs is, naar het bestuur van de Nederlandse Beroepsvoetbalbond mededeelde, komen vast te staan, dat door een voldoend aantal verenigingen aan de begin September aanvangende competitie kan worden deelgenomen.

Onder andere worden genoemd Amsterdam, Den Haag, Utrecht, Nijmegen, Leiden, graafschap Zutfen, Twente, Alkmaar, Bergen op Zoom, Amersfoort, Deventer en Apeldoorn. Inzake de terreinen zijn de meeste moeilijkheden opgelost. De vergadering besteedde grote aandacht aan de werving van trainers en spelers, aan de rechtsvorm der clubs en aan het financieel beleid. De algemene conclusie luidde, naar het bestuur van de beroepsvoetbalbond verder mededeelt, dat belangrijke vorderingen zijn gemaakt en dat thans een degelijke basis is tot stand gekomen, waarop met vertrouwen kan worden voortgebouwd.

Madurodam droeg batig saldo over

Laren. — „Ik ben maar een klein wieltje aan de wagen", zeide mevrouw B. Boon—Van der Starp Zaterdagmiddag in een toespraak tot prof. dr G. C. Heringa, die als voorzitter op een bijeenkomst te Laren het bestuur van „Het Nederlandse Studenten Sanatorium" vertegenwoordigde. Deze bescheidenheid van de voorzitster van het bestuur der stichting Madurodam ontlokte de aanwezigen een hartelijk gelach, want het is langzamerhand bekend genoeg, dat het succes van Madurodam voor een aanzienlijk deel te danken is aan het doorzettings- en organisatie-vermogen van de initiatiefneemster. Zaterdagmiddag werden hiervan de eerste baten afgedragen aan de penningmeester van het sanatorium, drs J. de Jong. Na aftrek der kosten en een conservatieve reservering kon mevrouw Bonn als netto-opbrengt van Madurodam Nƒ 35.000 afdragen.

Tevoren had het bestuur van het Nederlandse Studenten-orkest voor hetzelfde doel Nƒ 9.000 afgedragen, zijnde de netto-opbrengst van een tournee door het orkest in Januari door Nederland gemaakt. Dit bestuur en mevrouw Boon hadden hetzelfde idee gehad: „een cheque is maar een dood ding", zeide de laatste en overhandigde prof. Heringa een waaier gevormd van 35 biljetten van duizend gulden, en de studenten hadden de biljetten van duizend breeduit aan een groot stuk karton bevestigd met een strook „expresse bestelling".

Prof. Heringa zegde de schenkende organisaties van harte dank, waarbij hij uiteenzette, wat met deze vermeerdering van de fondsen van het sanatorium, die dringend nodig is, kan worden verricht. Onder andere zal een deel van de opbrengst van Madurodam worden aangewend voor een bescheiden financiële en sociale zorg en nazorg voor de studenten, die daaraan behoefte hebben, en dat zijn er heel wat meer dan het publiek vermoedt, aldus prof. Heringa, die nog mededeelde, dat door het afnemen van de tuberculose-frequentie onder de Nederlandse studenten, het in de toekomst mogelijk zal zijn de verzorging uit te strekken tot buitenlandse vluchtelingenstudenten. Hierover is reeds overleg gepleegd met de heer Van Heuven Goedhart, de Hoge Commissaris voor het vluchtelingenvraagstuk. Prof. Heringa zette tevens uiteen, hoe thans, door de medewerking van de universiteiten, aan de verpleegde studenten colleges worden gegeven in het sanatorium, zowel per bandrecorder als mondeling.

Afbetaling bij Pan American

New York — De „Pan American World Airways" heeft bekendgemaakt, dat zij met ingang van 1 Mei passagiersbiljetten op afbetaling gaat verkopen.

Passagiers in de Verenigde Staten kunnen dan tien procent van de vrachtprijs betalen, waarna de rest van het bedrag uiterlijk binnen 20 maanden moet worden vereffend.

Het afbetalingsplan zal ook betrekking hebben op kosten voor hotels, maaltijden en uitstapjes op reizen over zee. Om te beginnen zal het systeem alleen van toepassing zijn op overzeese reizen.

De Duitse handelspenetratie in de Z-Amerikaanse landen

Mexicostad. — De Westduitse minister van economische zaken, prof. Erhard, heeft gisteren te Mexicostad de grote Duitse industrie-tentoonstelling geopend. De minister deelde mede, dat dit jaar een Duits-Mexicaanse handelsverdrag wordt verwacht. De minister zal na Mexico ook een bezoek brengen aan Panamá, Perú, Chili, Argentinië, Uruguay en Brazilië.

Montgomery krijgt filmster in de familie

In Hollywood worden momenteel opname gemaakt van de film „Het zwarte schild van Falwooth", waarin Gary Montgomery, neef van de beroemde veldmaarschalk Montgomery, zijn debuut maakt in de rol van page. Op het plaatje: Gary Montgomery als „page in de dienst van de Maarschalk".

Priester-arbeiders

In Bologna werkzaam als sociale werkers

Mogelijk volgt Frankrijk dit voorbeeld

Onder het motto „Bologna cattolica resorge" (Katholiek Bologna herrijst) heeft kardinaal aartsbisschop Lercaro van Bologna in Italië een actie in het leven geroepen voor de herkerstening van de arbeiders in zijn stad, waar de communistische invloed zeer krachtig is. De kardinaal wil hierbij gebruik maken van een nieuw systeem, volgens welk de priesters onder directe leiding van de bisschoppen als sociale werkers in de fabrieken te werk worden gesteld.

Zij moeten onder de arbeiders het apostolaat van het gebed verbreiden, Vincentiusverenigingen in het leven roepen, conferenties houden van katechetische, apologetische en sociale aard, maandelijkse bezinningsdagen organiseren en iedere gelegenheid aangrijpen om in de fabrieken de H. Mis te lezen. Zelf staan de priesters, die dit apostolaat uitoefenen, niet als arbeider in de fabrieken.

De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat de Franse bisschoppen dit voorbeeld volgen. Verwacht wordt, dat de Franse priester-arbeiders, die zich aan de richtlijnen van het Franse episcopaat hebben onderworpen en zich ter beschikking hebben gesteld van hun bisschoppen en kloosteroversten, in dezelfde geest zullen worden omgeschoold en eveneens als „sociale werkers" in de fabrieken worden tewerkgesteld. (K.N.P.)

Dood per abuis!

Parijs. — Volgens het maandbulletin van het Franse statistisch bureau wemelt het bij de burgerlijke stand in Frankrijk van fouten en vergissingen. Het schijnt nogal eens voor te komen, dat behulpzame familieleden zich aanbieden om aan het gemeentehuis kennis te geven van een sterfgeval. In gemeentehuizen kwijten zij zich dan op een zo vage manier van deze verplichting, dat de ambtenaren meer dan eens de overlijdensacte hebben opgemaakt van degene, die de aangifte kwam doen. De grappigste vergissing op dit gebied heeft zich echter voorgedaan bij een boerenfamilie, waarvan de vader op sterven lag.

Zijn zoon, die zich eens in de week naar de markt in de stad placht te begeven, maakte van die gelegenheid gebruik om alvast van het overlijden van zijn vader aangifte te doen, voordat deze in werkelijkheid de geest had gegeven. Bij zijn terugkeer op de ouderlijke hoeve bemerkte hij echter dat zijn vader weer tekenen van beterschap begon te tonen. De week daarop ging hij dus op het gemeentehuis vertellen, dat hij wat voorbarig was geweest met de overlijdensaangifte. De ambtenaar van de burgerlijke stand vertrok geen spier van zijn gelaat en tekende op de overlijdensacte aan: „Dood per abuis".

Weer een week later kwam de jonge, boer terug. Ditmaal om te vertellen dat zijn vader inmiddels werkelijk het tijdelijke met het eeuwige had verwisseld. De overlijdensacte werd opnieuw te voorschijn gehaald en de ambtenaar plaatste er opnieuw een aantekening op luidende: „Weer gestorven"

Eisenhower prijst Franse weerstand in Indo-China

Saigon. — De bevelhebber der Vietminh-opstandelingen, generaal Giap, heeft nog niet geantwoord op het verzoek van de Franse generaal Navarre, dat Zaterdag via de radio werd uitgezonden, voor het evacueren van gewonden uit de belegerde Franse vesting Dien Bien Phoe.

President Eisenhower heeft gisteren een telegram gezonden ter aanmoediging van de verdedigers, waarin hun dapperheid en uithoudingsvermogen wordt geprezen. Het telegram werd gezonden aan de Franse president, Coty, en het Vietnamese staatshoofd, Bao Dai.

LAATSTE NIEUWS

Prins Bernhard terug in Nederland

New York. — Z.K.H. Prins Bernhard is gisteren naar Nederland vertrokken. Hij zei op een persconferentie op een vraag naar aanleiding van de in Nederland geuite critiek op zijn vluchten met snelle straaljagers te geloven, dat het hier meer oprechte bezorgdheid om zijn welzijn betrof dan critiek en dat hij op zijn huidige vlucht met de Superconnie van de K.L.M. niet meer risico liep dan bij zijn vluchten met straaljagers.

Hij antwoordde op een vraag, dat hij met functionarissen van de Amerikaanse luchtmacht besprekingen heeft gevoerd, die aansluiten op die van minister Staf tijdens diens reis naar de Verenigde Staten.

Recht tot het Hart

— Men moest een belasting heffen op vrouwelijke schoonheid! en iedere vrouw haar eigen aanslag laten bepalen. De belasting zou met blijdschap worden betaald en veel opbrengen.

Eén franc en proeftijd van vijf jaar

Milde straf voor bescheiden valsemunter in Frankrijk

Hij wilde viool studeren en een biografie van Napoleon schrijven

Justin Pollet, een valsemunter die juist genoeg bankbiljetten vervaardigde om zich en zijn vriendin in het leven te houden, verliet gisteren als vrij man een Parijse rechtbank, na de Bank van Frankrijk één franc schadevergoeding te hebben betaald. Hij kreeg een proeftijd van vijf jaar, nadat de openbare aanklager er bij de rechtbank op had aangedrongen hem een zo licht mogelijke straf op te leggen.

Pollet begon twaalf jaar geleden de Bank van Frankrijk op bescheiden schaal concurrentie aan te doen, teneinde zijn droom om als violist in de Parijse concertzalen op te treden en een monumentale levensbeschrijving van Napoleon te schrijven te kunnen verwerkelijken. Hij vond namelijk, dat zijn gewone werkzaamheden als reclametekenaar hem niet voldoende tijd lieten voor zijn liefhebberijen.

Hij maakte niet meer dan vier of vijf biljetten per week. Als gevolg van de geleidelijke waardevermindering van het geld zag hij zich echter na enige tijd genoodzaakt, in plaats van biljetten van 500 franc biljetten van 5.000 franc te gaan vervaardigen.

Op zekere dag probeerde zijn vriendin, Yvonne Vasseur, echter de rekening van de kruidenier te betalen met een biljet, dat nauwelijks droog was. Bij de huiszoeking, die hierop volgde, vond de politie materialen voor de vervalsingen, het vioolconcert van Beethoven en een levensgroot portret van Napoleon.

Yvonne kreeg een proeftijd van drie jaar.

Brussel. — Het Nederlandse hockeyelftal versloeg het Belgische nationale elftal met 1—0. Deze stand was reeds bij de rust bereikt.

Trein over zich heen zien rijden

De negentien-jarige Henk Dil uit Krommenie heeft een merkwaardig avontuur beleefd. De jongeman, die werkzaam is bij een houthandel in het Westzijderveld te Zaandam, probeerde met zijn fiets op zijn rug de spoorbaan Zaandam—Alkmaar over te steken, juist op het moment, dat een rangeerder twaalf wagons losstootte van een treinstel. De fiets van de arbeider werd geheel versplinterd, terwijl hij zelf onder de eerste wagon terechtkwam. Hij had zoveel tegenwoordigheid van geest zich vlak op de grond te drukken, waardoor de twaalf wagons over hem heenreden. De koppeling van de laatste wagon raakte zijn gezicht, waardoor hij verwondingen opliep, die echter niet ernstig waren. Met een bebloed gezicht stond hij later op, tot grote vreugde van de talrijke mede-arbeiders, die met schreeuwen en roepen geprobeerd hadden de rangeerder te waarschuwen. Deze kon helaas niets uitrichten, omdat de wagons allemaal al los liepen. Na gecontroleerd te zijn in het ziekenhuis, kon de jongeman naar huis gestuurd worden.

„Die Fahne hoch!"

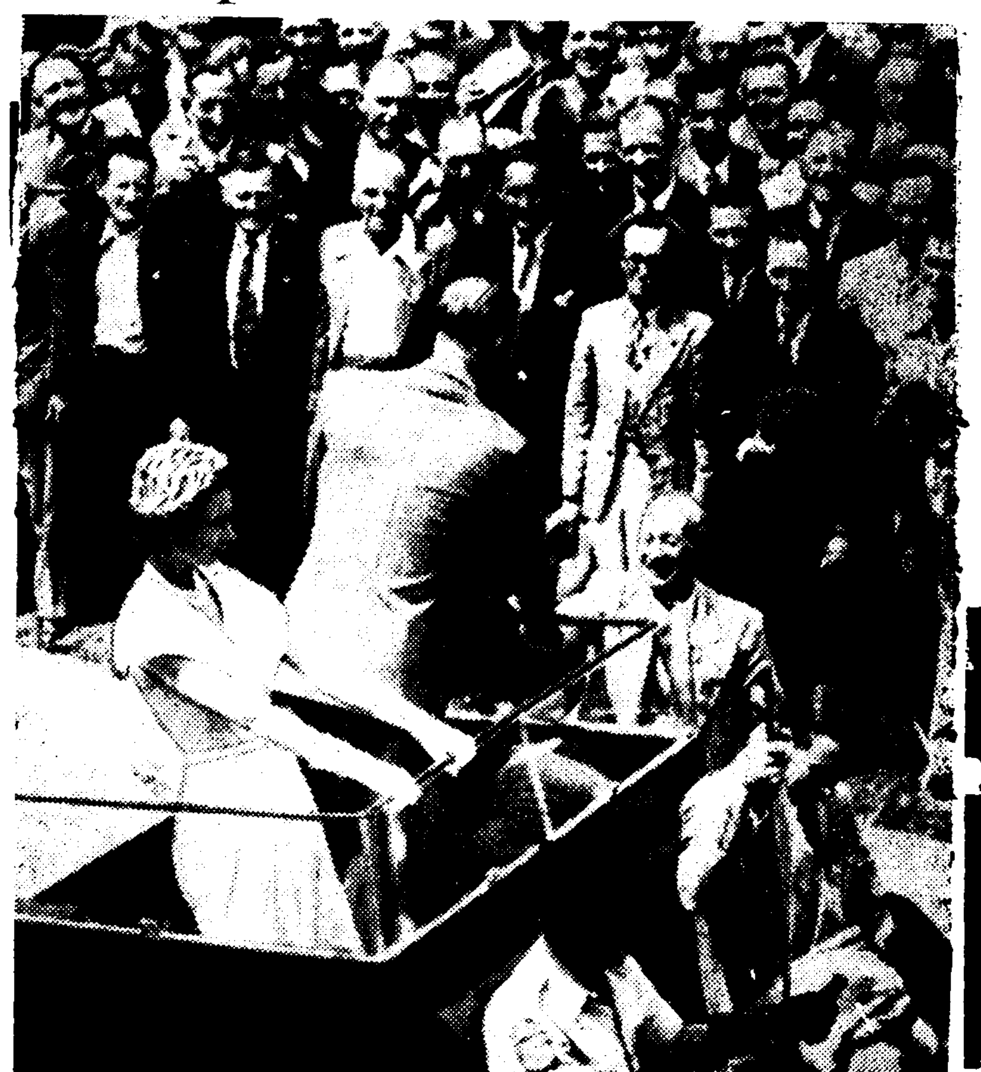
Hannover — Te Hannover is dezer dagen een nieuwe uiterst-rechtse jeugdorganisatie gesticht, die nauwe, verbindingen met de Duitse Rijkspartij heeft. De leden, zullen de uniform van de voormalige Hitler Jugend dragen. De leider is Alfred Zitzmann, die Nazi-jeugdgroepen onder zijn leiding had. Het insigne van de organisatie is een doodskop boven een adelaar.

Paus droeg misoffer op

Vaticaanstad. — Voor het eerst sedert het begin van zijn ziekte ruim twee maanden geleden heeft Z.H. Paus Pius XII in zijn particuliere kapel wederom de H. Mis opgedragen. De Paus ontving Zondag de Zwitserse prof. Paul Niehans ten afscheid. Niehans behandelde de H. Vader tijdens zijn ziekte.

Nairobi. — Een tweede „generaal" van de Mau Mau heeft zich overgegeven. Het is „generaal Kaliba", een der ondergeschikten van de gevangen genomen „generaal China".

Elizabeths reis door epidemie verstoord

Het Koninklijk bezoek aan West-Australië kan niet volgens programma verlopen. Door het uitbreken van een kinderverlamming-epidemie heeft de premier van Australië Menzies het bezoek drastisch beknot. Tijdens de reis zullen alleen openlucht-bijeenkomsten gehouden worden, zoals onze foto laat zien.

„Een inspecteur vraagt naar U"

Goede beurt van Toneelvereniging „Emmastad"

Asiento. — Er is enige moed voor nodig om in de tegenwoordige tijd aan een ontspanning zoekend publiek een dialoog-stuk te durven voorzetten, dat daarenboven nog de kenmerken van een moralisatie draagt. Deze moed heeft de Toneelvereniging „Emmastad" met haar regisseur Luc Meijer opgebracht. Laat ons aanstonds zeggen, dat het geen treurige moed is geweest, en dat de keuze van het stuk, mede door de wijze waarop het voor het voetlicht werd gebracht, lang geen slechte was.

Waar zo goed als iedere handeling in Priestley's „An Inspector calls" („Een Inspecteur vraagt naar U") ontbreekt, daar wordt van de dialoog het volle pond gevraagd en daar moet deze strak, flitsend en meeslepend van de ene situatie in de andere leiden. Welnu, aan deze eisen heeft het handjevol amateurs van Emmastad's toneel-vereniging dat Zaterdagavond in Sociëteit Asiento optrad, naar vermogen voldaan.

Uiteraard ging de sympathie van de zaal in de eerste plaats uit naar Arthur Birling's dochter Sheila (Toos Schoen), die eerlijk en met een droogkomische nuchterheid de stem van het geweten liet spreken en de gesprekken steeds weer terugleidende tot de kern daarvan, namelijk het schuldbewustzijn om het ten opzichte van de evenmens gepleegde onrecht. Haar dictie was weliswaar wat mat en te weinig gearticuleerd, doch zij wist desondanks door haar ongechargeerde deelname aan het nu en dan zeer emotionele gesprek volledig te overtuigen. Zij maakte zich bijna volkomen „los" van de tekst, een verdienste waarop slechts weinig amateur-toneelspelers zich kunnen beroemen.

Pauli Lange in haar vertolking van Birling's vrouw Sybil, stak in menig opzicht bij haar af, doch geenszins in de slechte zin. Haar optreden kenmerkte zich door een soort waardeerbaar raffinement, dat nu en dan herinnerde aan dat van de diva's der Amsterdamse en Haagse scholen. De rol van hautaine aristocraten-vrouw lag haar bijzonder goed.

Arie Willemse, als Arthur Birling, stak wel niet met kop en schouders boven zijn manlijke tegenspelers uit, maar hij was hen toch door de wijze waarop hij in bepaalde momenten liefde voor het detail wist op te brengen, verre de baas. Zijn rol zat „stevig". Op hem vielen de gesprekken steeds weer terug en door hem werden zij telkens weer opnieuw op gang gebracht.

Gerald Croft, de toekomstige schoonzoon, die Henk Kroesbeek voor zijn rekening genomen had, had zijn gestalte, zijn gebaren en de manier waarop hij zich ongedwongen in het Birling-gezelschap bewoog wel mee, maar hij wist niet zoveel kleur in de dialoog te brengen.

Wim Treuren als Eric, had de moeilijke taak de verscheurde, berouwvolle, wanhopige en tegelijk opstandige zoon uit te beelden. Hij slaagde daar niet geheel en al in, maar hetgeen hij te verwerken kreeg, was voor een amateur dan ook nog al zwaar. In ieder geval is er geen moment in zijn hele optreden geweest waarin de felle bewogenheid die uit zijn tirades sprak tot een parodie werden. En dat is op zich al een hele verdienste.

De Inspecteur Goole van Piet Harnmeyer beantwoordde volledig aan het idee van de Engelse politieman uit de jaren voor de eerste wereldoorlog. Streng, niet uit de plooi te brengen en van een zekere schoolmeesterachtigheid beheerste hij met zijn sfinxachtige gestalte een groot deel van het toneelgebeuren en voerde dit in een soms adembenemende climax tot het hoogtepunt op. Zijn rol, hoewel van een respectabele lengte, was in zoverre de gemakkelijkste, dat hij tegenover het groepje zeer menselijke mensen in het huis van de Birlings slechts een soort symbolische functie te vervullen had. De functie namelijk van het betere ik, de stem van het geweten en de geleider tot de kennis van zichzelf.

Jopie Blom speelde het dienstmeisje. Men kon het geen rol noemen. Maar toch kon haar aanwezigheid in dit aristocratisch milieu niet gemist worden. En haar optreden droeg dus bij tot het welslagen van het geheel.

Luc Meijer's spelopvatting was zeer aanvaardbaar. Hij heeft zijn spelersmateriaal tot een harmonisch en hanteerbaar medium weten te kneden. Het succes van de avond komt hem voor een groot deel toe.

Chiel Hagedoorn verzorgde de décors, die weliswaar sober waren, doch toch een alleszins aangepaste entourage vormden voor dit spel uit het Engeland van 1912. Bovendien bezaten zij bepaalde acoustische kwaliteiten waardoor het gesprokene beter tot zijn recht kwam.

Martijn Gautier en Fons Oosthout assisteerden de regisseur als inspeciënten, terwijl Wim van Muyden en Ans Engelsman zich met de grime belastten.

De hartelijke woorden, die de heer van Vught, voorzitter van Asiento aan het eind van de avond sprak, hadden de instemming van de volle zaal en de aangedragen bloemtuilen vormden de zichtbare hulde van de Islagemeenschap aan hen, die zich beijveren hun bedrijfsgenoten een verantwoorde en op peil staande ontspanning te bezorgen.

A.G.J.

COLA DEBROT VERTROKKEN

Willemstad. — Zaterdagmiddag om drie uur is de Vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen, mr Cola Debrot, naar Nederland vertrokken. De heer Debrot werd uitgeleide gedaan door de Voorzitter van de Regeringsraad, mr dr M. F. da Costa Gomez; de Landsminister van Financiën, W. R. Plantz en de secretaris van de Regeringsraad, mr F. de Vries. Namens de Gouverneur was aanwezig kapitein Van der Beek.

Jeugdzorg, een der grootste Antilliaanse problemen

Willemstad. — Wij besluiten heden onze publicatie van het Rapport van de Commissie voor de Jeugdzorg, met de hoofdstukken: „Jeugd en lectuur" en „jeugd en prostitutie".

Jeugd en lectuur

Met name ten aanzien van Aruba vraagt de commissie aandacht voor de onzedelijke lectuur — waaronder begrepen foto's en filmpjes en andere voorstellingen — welke op de jeugd een funeste invloed heeft.

Er zijn te San Nicolas verschillende zaken, die obscene naaktfiguren verkopen en ook pornografische filmrolletjes aan de man brengen, terwijl ook te Oranjestad het beruchte tijdschrift „Sexology" veelvuldig onder de opgeschoten jeugd circuleert.

Ten aanzien van Curaçao mag de toestand minder onbevredigend genoemd worden, hoewel ook hier meermalen pornografische voorstellingen in beslag worden genomen.

De vraag rijst of niet de Landsregering in deze dient op te treden uitoefenende de haar ingevolge de artikelen 3, eerste lid en 7 van de Verordening van de 22e Juni 1933, houdende bepalingen omtrent drukwerken (P.B. 1933 No. 56 zoals gewijzigd laatstelijk bij P.B. 1952 nr. 83) toekomende bevoegdheden.

De Commissie zal desgevraagd gaarne bereid zijn de Landsregering een lijst ter hand te stellen van de zaken, welke onder meer zich bezig houden met het invoeren en/of verspreiden van onzedelijke lectuur en voorstellingen.

Voor wat betreft de openbare uitleenbibliotheken te Aruba en Curaçao bestaan, voorzover de commissie bekend, geen klachten. De Commissie spreekt gaarne haar waardering uit voor deze instellingen, welke in de Antillen, waar de behoefte aan lectuur, zo niet beslist groter, dan toch zeker niet minder is dan die in Nederland, factoren van bijzonder belang vormen in het kader van de vorming en ontwikkeling der Antilliaanse jeugd.

Dat maatregelen, welke de verspreiding van goede lectuur kunnen bevorderen, alleszins toejuiching verdienen behoeft wel geen betoog. De commissie ziet echter geen aanleiding tot het doen van een concreet voorstel dienaangaande, nu de bestaande toestand zeker niet onbevredigend mag worden genoemd.

Jeugd en prostitutie

De bestaande toestand

A. Curaçao. Hier bestaat sinds meerdere jaren het Campo Alegre, een met toestemming der Overheid particulier geëxploiteerd kampement, waarin gelegenheid wordt gegeven tot sexueel verkeer met van buiten (met name van Santo Domingo) aangevoerde en geregeld vervangen wordende vrouwen. Het bezoek aan dit kampement wordt gemakkelijk gemaakt door een busdienst, en extra aanlokkelijk gemaakt door de in het Campo aanwezige bar, met restaurant, muziek, e.d.

Hoewel officieel de buste vrouwen het Campo, voor de tijd van haar verblijf aldaar, niet mogen verlaten, blijkt dit in de practijk oogluikend te worden toegelaten.

Zo kan men Campo-vrouwen in gezelschap van mannen — en voorzien van de nodige sterke drank — aan baaien aantreffen, terwijl meer gegoede bewoners van Curaçao alle gelegenheid hebben, vrouwen per auto aan het Kamp te laten afhalen, teneinde zich met haar te kunnen afgeven zonder genoodzaakt te zijn daartoe de compromitterende gang naar Hato te maken.

Daarnaast bestaat nog vrije prostitutie in Willemstad, met name in Punda.

Of de manlijke Curaçaose jeugd van deze laatste gelegenheid tot sexueel verkeer min of meer veelvuldig gebruik maakt, is de Commissie niet bekend.

Wel is het een publiek geheim, dat jongens er zonder moeite in slagen, het Campo te bezoeken, van welke gelegenheid veelvuldig gebruik wordt gemaakt.

De mentaliteit der Curaçaose bevolking is voor een niet gering gedeelte van dien aard, dat Campobezoek voor vaders en zoons als volkomen begrijpelijk, om niet te zeggen normaal wordt aanvaard.

B. **Aruba.** De tot voor kort hier bestaan hebbende reglementering van prostitutie heeft een einde genomen, toen de toelating tot dat doel van buitenlandse vrouwen werd stop gezet. Sindsdien is evenwel een aantal prostituees van Curaçao naar Aruba gekomen, die in tegenstelling tot de buitenlandse haar cliënten thuis ontvangen.

Daarnaast is het opgevallen, dat de laatste tijd een aantal toegelaten buitenlandse dienstboden niet meer bij haar werkgever, doch afzonderlijk gaat wonen, en er is grond voor de verdenking, dat ook op deze wijze aan de vraag naar prostitutie wordt tegemoet gekomen.

WANDELMARS C.A.B.

Willemstad. — De eerste wandelmars, georganiseerd door de C.A.B. in 1954, is weer achter de rug. Al was de deelname wat de junioren betreft niet zo groot als de laatst gehouden mars in November, het was toch weer een aantal jongens en meisjes, dat onder tromgeroffel en af en toe vrolijk zingend de 15 km. lange tocht aflegde. In totaal waren er 531 onder leiding van een 35-tal leiders(sters).

Slechts twee hiervan bereikten de eindstreep niet en moesten onderweg uitvallen. De deze keer ontworpen route langs de binnenwegen naar Brievengat, Rònde Klip enz., toverde, vaak verwonderde uitroepen over de mooie omgeving uit vele monden. Zo'n route heeft ontegenzeggelijk voordelen boven een in de stad.

De senioren vertrokken in een aantal van 224, waaronder niet minder dan 55 die het lopen alleen of in kleine groepjes verkozen boven de grote groep. Opmerkelijk is dat dit aantal steeds meer stijgt. Bij de senioren was geen enkele uitvallen op de 25 km. lange weg. Aan alle deelnemers werd na afloop een herinneringsteken uitgereikt.

STUUR TROK NAAR LINKS

Willemstad. — Op een landweg, lopende door Veeris had Zaterdagmorgen omstreeks acht uur een ontmoeting plaats van twee auto's. Bij het passeren, moest een der wagens afremmen, waarbij, zoals hij verklaarde, zijn stuur plotseling naar links trok en hij tegen de andere wagen aanbotste.

De schade is aanzienlijk.

Indrukwekkende Maria-manifestatie

W'stad. — Gisteren had een manifestatie van Maria-devotie plaats, die in het kader van manifestaties uniek genoemd mag worden. Het was een manifestatie, waaraan alle drukte en uiterlijkheid, die manifestaties plegen te begeleiden, ontbraken. Het waren auto's die in 4 groepen van 60 tot 70 de 7 Mariakerken afreden, welke Curaçao rijk is. Het waren ongeveer 2000 mensen, die deze kerken bezochten en daar baden. Het was een manifestatie, die wellicht aan velen niet eens opgevallen is. Maar het was een manifestatie, die juist om zijn ingetogenheid en overwegend innerlijke waarde van zeer bijzondere betekenis is voor ons eiland, dat het bij voorkeur en overwegend in het uiterlijke zoekt.

Precies half 12 startte de eerste groep auto's bij het Rifstadion en begaf zich over de brug naar Pietermaai alwaar de Kerk van O.L. Vrouw v.d. Allerheiligste Rozenkrans bezocht werd. Men bad 6 Onze Vaders en 6 Weesgegroeten, het gebed van Paus Pius XII voor het Mariale Jaar en zong vervolgens een Marialied. Daarna verliet men de kerk om zich naar de Kerk van O.L. Vrouw van Altagracia te Steenrijk te begeven. Grootkwartier (O.L. Vrouw van de Berg Carmel) Suffissant (O.L. Vrouw van Fatima), Santa Maria (O.L. Vrouw van Altijddurende Bijstand), Juliandoret O.L. Vrouw van Goede Raad) volgden om met de Kerk van O.L. Vrouw van Coromoto te besluiten.

Intussen vertrokken om twaalf uur, half een en een uur, een tweede, derde en vierde groep auto's. Aan de laatste namen niet minder dan 10 grote autobussen en 40 kleine busjes deel, dit behalve de resterende auto's.

Het was half vijf in de namiddag toen het laatste bezoek van de laatste groep aan de Kerk van Coromoto beëindigd was en daarmee een van de meest spontane en schoonste manifestaties besloot, die Curaçao ooit gezien heeft.

Een woord van hulde aan de organisatoren en aan de politie die met voorbeeldige toewijding voor de regeling van aankomst en vertrek zorgde, is hier op zijn plaats.

H.B.U. NAAR SURINAME?

De Landsminister van Financiën in Suriname heeft aan de Directeur van de Kantoren van de Hollandse Bank Unie in Venezuela en de Nederlandse Antillen, de Heer P.J. Boot, die momenteel hier ter stede vertoeft medegedeeld, dat de Regering van Suriname geen bezwaar heeft tegen de vestiging van een Bankbedrijf van de Hollandse Bank Unie in Suriname.

De heer P.J Boot heeft besprekingen gevoerd met de Landsminister van Financiën, Mr. S.D. Emanuels op 23 en 24 Maart jl. en zal heden zijn opwachting maken bij de Voorzitter van de Regeringsraad, de heer A. Currie en de Landsminister van Economische Zaken, de heer J.C. Curiel.

HANDELAAR IN BEDORVEN VARKENSSTAARTJES

Willemstad. — Vrijdag j.l. kwam bij de recherche een man, die aangifte deed van oplichting contra M.T.M.. Laatstgenoemde zou hem een vat met gezouten varkensstaartjes verkocht hebben. Bij opening van het vat, bleek, dat de staartjes bedorven waren. M. werd opgespoord en hij bekende, het vat van een vuilnishoop te hebben weggenomen, om het, tezamen met een oude bekende van de recherche, E.C.D. te verkopen. Beide „staart-handelaren" zitten nu in een „hotelkamer" bij de recherche hun zonden te overdenken.

Cinemascope spoedig op Curacao?

Willemstad. — In een kort gesprek, dat wij Zaterdag met de heer Alfred Moron Jr mochten hebben, vertelde deze ons, dat morgen de heer Albert Leonard op Curaçao zal arriveren om de mogelijkheden van het vertonen van cinemascope-films in de theaters alhier te komen onderzoeken.

De heer Leonard is een technicus van de filmmaatschappij „20 Century Fox", de enigste maatschappij, die cinemascope-films vervaardigt, aldus de heer Moron, die ons verder vertelde, dat het doek veranderd moest worden. Voor elke meter, dat het doek hoog is, moet het twee meter breed worden; wanneer het doek bijv. 4 meter hoog is, moet het 8 meter breed worden. Ook zal gebruik gemaakt worden van een speciale lens, die op de projectors gezet kunnen worden. De heer Moron verzekerde ons, dat de 24 films van cinemascope, die onderweg zijn naar deze buurtlanden, spoedig op Curaçao zullen arriveren.

RECHTUIT WAS HET KORTSTE

Willemstad. — Onder de invloed van de bekende drank reed gisteravond omstreeks elf uur een bestuurder van een auto vanaf de Churchillweg rechtdoor de Schottegatweg over om op het terrein grenzende aan het CPIM-terrein, tot stilstand te komen.

STAK ZIJN NEEF MET MES

Willemstad. — Toen „oompje" dronken thuis kwam, was hij helemaal niet in een goede bui. Zijn neef werd hiervan het slachtoffer, hij kreeg ruzie met hem en stak hem tweemaal in de rug met een mes. Gelukkig liep het nogal goed af, de wonden waren niet zo ernstig. Toch werd het zes weken gevangenisstraf voor Oompje, conform de eis.

Landsminister Karner zal in April ontslag indienen

Willemstad. — Naar wij uitdoorgaans welingelichte bronnen vernemen zal Landsminister F.H.M. Karner medio volgende maand zijn ontslag als zodanig indienen. Wij hebben met betrekking tot zijn opvolging reeds een naam vernomen, doch publicatie daarvan lijkt ons in deze permatuur.

Voorts vernemen wij nog, dat Landsminister F. Eman per 1 April a.s. zijn functie zal neerleggen.

Inmiddels is in de ontslag-aanvrage van Landsminister J.H. Sprockel geen verdere ontwikkeling gekomen. Politieke waarnemers geloven, dat dit ontslag in de loop van de volgende maand eveneens zijn definitief beslag zal krijgen.

In dit verband wijzen wij op de wel zeer gelukkige bijkomstigheid, n.l. dat Landsminister J.H. Sprockel de landsontwerpen regelende het nijverheidsonderwijs en de regeling van het beurzenstelsel in de Staten zal kunnen verdedigen, c.q. toelichten.

Naar wij vernemen zal op Maandag 5 April des avonds te 20.30 uur de Staten in openbare vergadering bijeenkomen ter behandeling van genoemde ontwerpen.

Gisterochtend werd in de oude zaal van het Curaçaos Museum onder aanwezigheid van talrijke genoden en belangstellenden de expositie van werken van de schilder Krentz geopend.

Landsminister Karner verrichtte met een sympathiek woord de opening van de expositie.

WEERBERICHT

Max. temp. 305 C (86.9 F); min. 24.2 C (75.6 F) en gem. 26.8 C (80.3 F). Max. wind 17, min. 5 en gem. 13 knopen. Vochtigheid 67%. Neerslag sporen. Helder 9, licht bewolkt 14 en bewolkt 1 uur.

WAARSCHUWING

De Commandant Mariniers Nederlandse Antillen maakt bekend dat schietoefeningen zullen plaats vinden op de Plantage Koraal Tabak op DINSDAG 30 MAART, WOENSDAG 31 MAART en DONDERDAG 1 APRIL VAN 06.00 - 13.00 UUR.

De onveilige terreinen zullen met rode vlaggen worden gemarkeerd.

De Gezaghebber van het eilandgebied Curacao, Plaatselijk Hoofd van Politie,

MAAKT BEKEND:

dat met ingang van Dinsdag 30 Maart a.s. het KEURINGSLOKAAL VOOR MOTORRIJTUIGEN zal worden heropend aan de WINSTON CHURCHILLWEG, bezijden het Politiekamp Rio Canario.

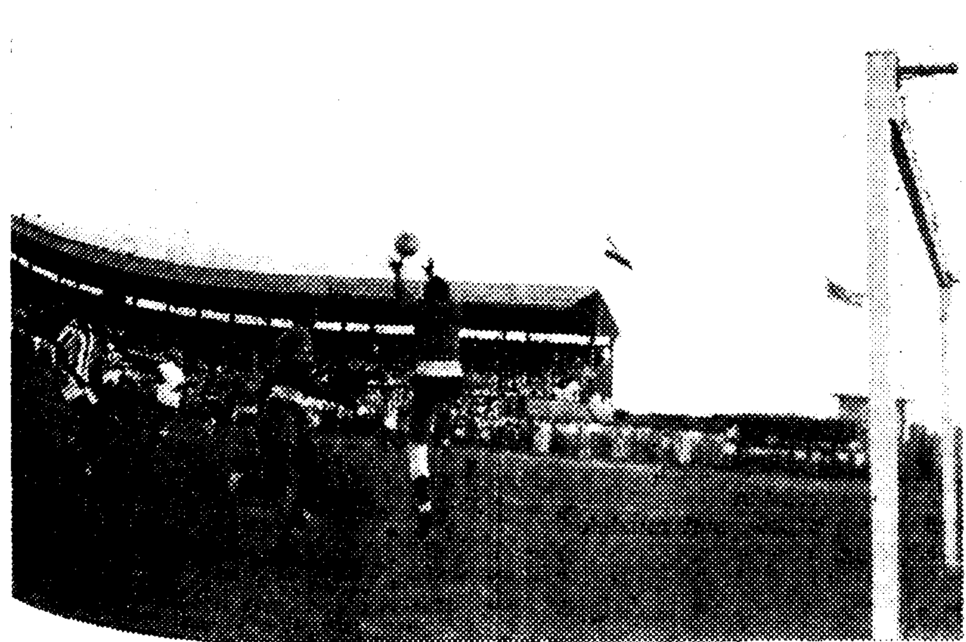
Heet keuringslokaal is geopend:

Maandag t/m Woensdag	Van 8.00 - 11.30 uur en 14.00 - 17.30 uur.
Dinsdag, Donderdag, Vrijdag	Van 8.00 - 11.30 uur

Voorts zijn vanaf genoemde datum blanco keuringsbewijzen bij de deskundige in het keuringslokaal verkrijgbaar tegen de prijs van ƒ. 3.—.

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie voornoemd,
M. P. GORSIRA.

Ongeslagen SUBT hees kampioensvlag in top

Donker liep voor niets toe, want de snelle Jeandor had de bal een fractie van een seconde eerder te pakken. Pikeur en Koolman zien belangstellend toe, wetende dat het werk reeds is gedaan.

(Van onze sportverslaggever)

Willemstad. — Een gedurende de gehele wedstrijd over alle linies beter spelend Subt-elftal heeft het lang verwachte nl. de titel „ongeslagen kampioen" gistermiddag glansrijk voor een zeer groot aantal toeschouwers weten te verwezenlijken. De titel is zeer zeker verdiend te noemen. Subt presteert momenteel het beste tussen de krijtlijnen dan welke andere club ook. Het merkwaardige van het geval is, dat de Sithocanen twee weken geleden Subt aan de kampioenstitel hielpen, terwijl gistermiddag de Vredenbergers voor Sithoc de sub-kampioenstitel veilig stelden.

Sithoc zeker van tweede plaats

Wij willen van hieruit zowel de spelers als supporters van beide genoemde clubs van harte feliciteren met het behaalde succes, en voor de Jong-Hollanders: „Next time better luck".

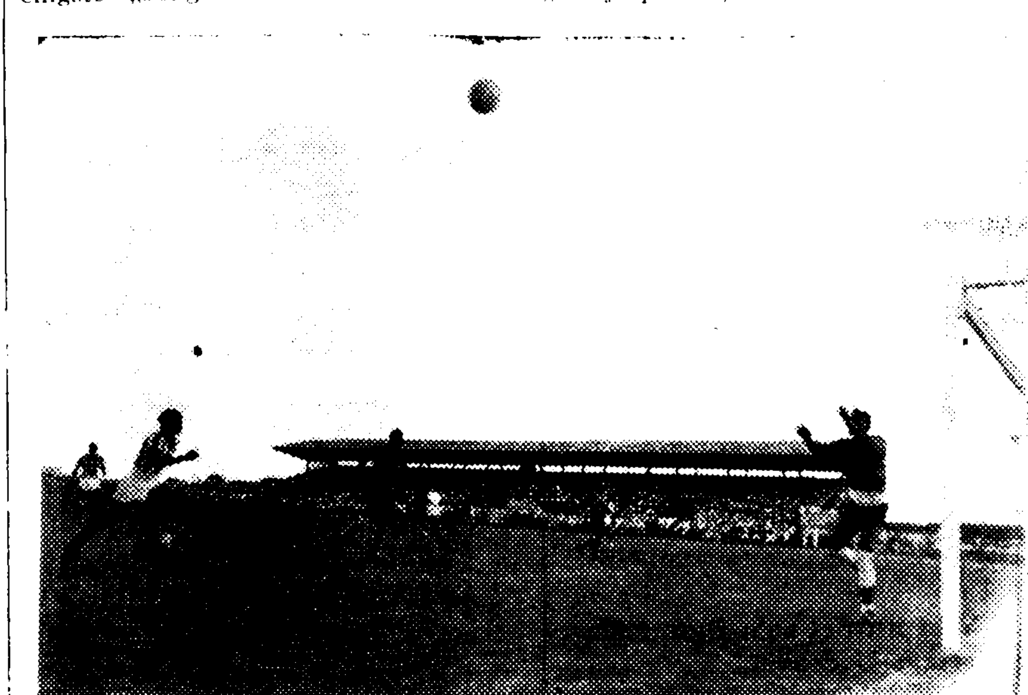
Toen scheidsrechter Trappenberg voor de aanvang floot kregen wij als eerste een aanval van Jong-Holland, die echter vastliep op de Subt-back Canword, die voorspeelde naar Pikeur.

Hij was de grondlegger van het eerste doelpunt, dat door Bisentini na één minuut spelen gescoord werd.

Een schot van Subt-linksbuiten werd door Hato vallend gekeerd en even later bij een hoekschop van Jong-Holland werd het bijna een doelpunt. Jeandor liet de bal vallen, Matrona schoot hard in.... doch de bal kaatste tegen de linkerpaal het veld in en Subt was aan een doorboring ontsnapt. In de zeventiende minuut was het weer Bisentini, die van tamelijk verre afstand de voorsprong vergrootte, met een harde schuiver in de uiterste rechterhoek, die voor Hato te veel bleek (2—0). De Subtenaren begonnen nu een sterke druk uit te oefenen op de tegenstanders en Jong-Holland, enigzins overrompelend door het onverwachte succes van de tegenpartij, liet een verward spelletje zien. Rechtsbuiten Martha werd vervangen door Donker, even later ging een hard schot van Bisentini rakelings langs de bovenlat.

De Subt-voorhoede kreeg vele scorekansen, doch door te lang dralen en slecht schieten kon men de stand niet vergroten, hetgeen niet wegneemt dat Subt's voetbal „klassen" beter was dan dat van Jong-Holland.

Enchi Jansen werd wegens een blessure vervangen door Sleur, doch verder gebeurde er voor de rust geen noemenswaardigheden en de stand ging in met een 2—0 voorsprong voor Subt. Op de tribune zagen wij verschillende Subt vlaggen en ook Julita Pietersz, een der vurigste Subt-aanhangsters, zwaaide met 'n achtsterrige Blauw-gele Subt-vlag en juichte luide om de halve overwinning van haar club. Na de pauze kregen wij de enigste „Jong-Holland minuten" van de gehele wedstrijd, doch dit sterke begin-offensief duurde slechts enige minuten, want de energieke Subtenaren brachten de bal tegen de wind in naar de Jong-Holland goal en sindsdien was er van een rood-wit-blauw overwicht geen sprake meer. Het was Sleur, die even later Jeandor op de proef stelde, doch deze onderschepte prachtig en alweer gingen de Blauwgelen er met de bal vandoor.... Heiliger kreeg de bal te pakken, stormde op de keeper af, doch de Lannooy trok hem van de bal. Scheidsrechter Trappenberg constateerde een penalty en Brooks velde het vonnis met een kanonschot in de linkerhoek (3—0). Vijf minuten later kregen de Subtenaren weer een vrije trap aan de rand van het strafschopgebied, doch een goed genomen schot werd door Hato vallend prachtig gekeerd. Subt begon nu met een kort, zelf-verzekerd spel, en door kalm optreden bleven de Barica-geels gedurende een lange periode met de bal, zonder dat Jong-Holland ook maar eens het leer in haar bezit kreeg. Vooral linkshalf Pikeur was deze middag goed in vorm en met zijn tijdig optreden bracht hij vele malen redding voor zijn club. Tien minuten voor het einde ging „Dompi" er met de bal vandoor, en toen iedereen reeds een goal had verwacht, stuitte de bal tegen het hoofd van de vallende „Dokter" en aldus had Jong-Holland zijn laatste kans om een tegenpunt in het niet zien gaan. Toen scheidsrechter Trappenberg, die mag terugzien op een goed gefloten wedstrijd, voor het einde floot, kwamen elf vermoeide, doch blijde Subtspelers het terrein af, en luide werden zij toegejuicht door de supporters, die in grote getale waren opgekomen om getuige te zijn van Subt's laatste overwinning van deze competitie. „Masja pabien, Subt".

Ondanks sterke druk, welke S.U.B.T. op het Jong Holland-doel bleef uitoefenen, werd ook keeper Jeandor (Doktoor) aan de tand gevoeld. Hier zien wij Sleur, die op het doel afstormt, de bal suist hoog door de lucht op Jeandors bedreigde veste af, doch geen resultaten.

Walter van Rosberg scheidsrechter te Haiti

Willemstad. — Naar wij vernemen, heeft de heer Walter van Rosberg, scheidsrechter te Curaçao, van Haïti een uitnodiging ontvangen, om de Interlandvoetbalwedstrijd Haïti — Verenigde Staten, welke op 4 April in Haïti zal plaats vinden, te fluiten. De heer Van Rosberg zal as. Zaterdag vertrekken en Maandag 5 April terugkeren. Dit is een zeer eervolle uitnodiging.

„ZEVEN PROVINCIEN" NAAR CURACAO

Willemstad. — Naar wij reeds meldden zal de Nederlandse kruiser „Zeven Provinciën" binnenkort naar de West vertrekken. Mogelijk is, dat het schip wellicht op Koninginneverjaardag — 30 April a.s. — in de West kan zijn.

Surinaams Ph. Orkest naar de Antillen?

Willemstad. — Gisteren arriveerde op Curaçao vanuit Havana de heer Ed. Wessels, dirigent van het Surinaams Philharmonisch Orkest.

De heer Wessels voerde besprekingen met de heer Rudolph Boskaljon en met vertegenwoordigers van JPF teneinde de mogelijkheid te bestuderen het Surinaams Philharmonisch Orkest naar Curaçao te doen overkomen voor het geven van een reeks concerten. Ongetwijfeld zal dit belangstelling trekken.

Ook in Trinidad heeft het S.Ph.O vele successen geboekt. De moeilijkheden schuilen voornamelijk in de financiële problemen. Op Aruba heeft de heer Wessels óók besprekingen gevoerd en deze zijn zó gunstig verlopen, dat het plan meer en meer kans van slagen zal krijgen.

ACHTERUIT HET TROTTOIR OP

Willemstad. — Een pickup reed Zaterdag omstreeks zes uur 's avonds in de Columbusstraat achteruit het trottoir op. Hierbij raakte de pickup een man, die op het trottoir liep, waarbij deze verwondingen opliep aan zijn rechterarm en waarbij zijn bril vernield werd.

De week in Nederland

Ook in Nederland bloeit het vreemdelingen verkeer

Millioenen buitenlanders bezoeken jaarlijks de Lage Landen bij de zee - Toenemende propaganda in den vreemde, ook buiten Europa.

De wekelijkse brief uit Nederland is ditmaal in zijn geheel gewijd aan een onderwerp, dat ook op de Antillen veler aandacht heeft: het vreemdelingenverkeer. Wel zijn de vormen, waarin het zich in Nederland voordoet, anders dan bij ons, maar voor vele lezers zal het toch aardig zijn parallellen te trekken en vergelijkingen te maken.

Deviezenopbrengst groter dan van bloembollen-export

Met Curaçao heeft Nederland gemeen, dat het vreemdelingenverkeer een belangrijke bron van inkomsten vormt.

Dat is niet altijd zo geweest.

Nog in de dertiger jaren vormde Nederland een duurte-eiland in Europa. Het was voor de, van een betrekkelijke hoge welvaart genietende, Nederlander heel wat voordeliger naar het buitenland te gaan, dan voor een Fransman of Belg om in Nederland te vertoeven. Bovendien was Nederland vóór de oorlog, op enkele uitzonderingen na, zoals Volendam en Marken, niet erg touristen-minded. Men was liever „knus onder elkaar".

Vreemdelingen, die voor bezoek aan familie of vrienden naar de Lage Landen bij de zee kwamen, werden hartelijk ontvangen en met de grootste bereidwilligheid rondgeleid, maar tegenover massa-tourisme van buitenlanders stond men wat huiverig. Men wenste niet als een soort rariteitenkast door nieuwsgierige, maar in hun hart onverschillige, buitenlanders aangegaapt te worden.

Dat men zich op Marken en in Volendam daarvoor leende moest men daar zelf weten — de grote meerderheid van de Nederlanders voelde er weinig voor. In Staphorst, een dorp in Overijsel, waar de gehele bevolking een zeer karakteristieke klederdracht draagt en ook de interieurs der boerderijen alleszine de moeite waard zijn, kwam vóór de oorlog geen vreemdeling een huis binnen. (Het is zelfs nu nog moeilijk, maar dit tussen haakjes). Touristen, die op Zondagochtend trachtten Stophorster meisjes te fotograferen, terwijl zij op hun Paas-best uit de kerk kwamen, werden — uw briefschrijver heeft het zelf meegemaakt — door de manlijke bevolking bedreigd en liepen grote kans gemolesteerd te worden.

Straatjongens gooiden stenen

Natuurlijk was het niet overal zo erg, maar gesteld op buitenlands tourisme was de bevolking — de eigenaars van hotels en restaurants daargelaten — niet. Men had de inkomsten van het buitenlands tourisme ook nog niet zo nodig als thans. Nederland was betrekkelijk rijk. Men kon veel kopen voor de gulden. Zelfs de werklozen leden, hoewel zij het niet breed hadden, geen honger.

In wezen kwam de onwennigheid tegenover buitenlands tourisme voort uit een soort provincialisme. Het Nederlandse volkskarakter heeft lange tijd een merkwaardige trek vertoond: een neiging alles en iedereen, dat anders was dan men dagelijks om zich heen zag, belachelijk te vinden. In Engelse reisbeschrijvingen uit de zeventiende eeuw wordt er al over geklaagd, dat vreemdelingen dikwijls broers en onwelwillend bejegend werden. De tijd, dat straatjongens in de grote steden een in burnoes gehulde Arabier of een in zijn nationale kledij gestoken Indiër najoelden en zelfs met stenen gooiden, ligt nog maar enkele tientallen jaren terug.

Sinds de laatste oorlog is dat alles met één slag veranderd. Misschien hebben de tienduizenden vreemde soldaten, die na de Bevrijding nog geruime tijd in Nederland verbleven de grote stoot gegeven, die tot een omwenteling van de waardering van het vreemdelingenbezoek leidde. Een feit is ook, dat Nederland de deviezen, die de buitenlandse touristen het land opleveren, tegenwoordig uitstekend kan gebruiken. Hoe het ook zij, het staat vast, dat thans alles wordt gedaan om het vreemdelingenverkeer te bevorderen en dat het bezoek van touristen aan het — thans voor de vreemdelingen betrekkelijk goedkope — Nederland met sprongen is omhoog gegaan.

Millioenen vreemdelingen in 1953

Sinds 1938 is het aantal overnachtingen in Nederlandse hotels verdubbeld. In 1952 bedroeg het 1,6 millioen. Meer dan 90% van de hotelgasten waren buitenlanders. Voor 1953 liggen de cijfers nog aanzienlijk hoger. Volgens de voorlopige cijfers bedroeg in dat jaar het aantal overnachtingen in hotels, alleen van buitenlanders, 1,7 millioen. Daarbij komt dan nog een aanzienlijk aantal vreemdelingen, dat overnachte in caravans of bij vrienden en kennissen, terwijl 117.000 vreemdelingen in jeugdherbergen en in grote kampeercentra verbleven. Het aantal buitenlanders — uit de aard der zaak meest Belgen en Duitsers uit de grensprovincies — dat met autobussen dagbezoeken aan Nederland bracht wordt voor 1953 op enkele millioenen geschat.

Volgens voorlopige berekeningen hebben alleen reeds de „officiële" buitenlandse touristen — dat wil zeggen zij, die in hotels en grote pensions overnachtten — in 1953 in Nederland bijna 250 millioen gulden besteed, tegen 212 millioen gulden in 1952. Op het ogenblik brengt het vreemdelingenverkeer Nederland dan ook reeds aanzienlijk méér deviezen op dan een bekende tak van agrarische export als de bloembollenhandel. Belangrijk is ook, dat uit een vergelijking met cijfers uit het buitenland blijkt, dat het tourisme naar Nederland in 1953 verhoudingsgewijs méér is gestegen, dan dat naar de meeste andere West-Europese landen.

Waarom is Nederland zo in trek bij de vreemdeling en wat zoekt hij in de Lage Landen bij de zee? Daar de statistieken op dit punt grotendeels zwijgen, moet men hier op gissingen afgaan. Een grote rol speelt waarschijnlijk het feit, dat het tourisme in de gehele wereld sinds de oorlog aanzienlijk gestegen is. Door de betere en snellere verbindingen zijn de mensen spoediger geneigd naar het buitenland te gaan dan vroeger; bovendien nemen tegenwoordig veel groter groepen dan de bevolking aan het buitenlands tourisme deel dan vroeger. Daarbij komt, dat Nederland voor vele vreemdelingen betrekkelijk goedkoop is.

Nederland wordt ontdekt

Ook lijkt het waarschijnlijk, dat men de schoonheid van Nederland de laatste jaren pas begint te ontdekken. De organisaties op het gebied van het vreemdelingenverkeer doen hun uiterste best de aandacht van de vreemdeling op Nederland als vacantieland te vestigen. Een stroom van folders, prentbriefkaarten, foto's en geillustreerde boekjes verlaat elk jaar de bureaux van deze organisaties om in het buitenland verspreid te worden.

Ze zijn niet allemaal even mooi en aantrekkelijk. Nog onlangs wijdde een groot Nederlands dagblad, dat bekend staat om zijn objectiviteit, een vernietigende critiek aan de uitvoering van een dure folder, die door één der grootste Nederlandse badplaatsen de wereld in is gestuurd. Maar er zijn, onder dit reclame-materiaal, ook voorbeelden van smaakvolle en uiterst doeltreffende propaganda voor Nederland, en die missen hun uitwerking niet.

Ook op ander gebied is te merken, dat Nederland nog geen ervaring heeft in het aantrekken van een massaal vreemdelingenverkeer. Vooral de laatste tijd is nogal eens critiek uitgeoefend op de werkwijze van sommige bureaux voor vreemdelingenverkeer, die niet soepel, niet doortastend genoeg zouden zijn.

Maar ook op dit gebied streeft men naar verbetering. Zo is onlangs door samenwerking van de K.L.M., de Kon. Ned. Jaarbeurs en de Economische Voorlichtingsdienst de stichting „Holland-Hostess" in het leven geroepen. Zij wil, door de oprichting van een groot aantal posten buiten Europa, de vreemdeling in andere wrelddelen ervan trachten te overtuigen, dat hij, als hij Europa wil bezoeken, het beste doet eerst naar Nederland te gaan, waarbij Amsterdam als invalspoort is gedacht.

Amsterdam sterk in trek

Dit laatste is geen bevoordeling van een bepaalde stad boven andere. „Holland-Hostess" borduurt bij haar propaganda voort op een tendenz, die toch reeds bij vele vreemdelingen, die Nederland bezoeken, bestaat. De helft van alle buitenlandse touristen immers kiest Amsterdam als uitgangspunt. De Nederlandse hoofdstad met haar grote-stads-verkeer en haar prachtige grachtengordels en talloze zeventiende-eeuwse gevels en torens, schijnt op de vreemdeling een onweerstaanbare aantrekkingskracht uit te oefenen. Blijkbaar vindt men hier het Holland, zoals men zich dat heeft voorgesteld. Bovendien liggen talrijke voor de vreemdeling aantrekkelijke plaatsen en streken: de bollenvelden, de grootste sluizen van de wereld (IJmuiden), de Zuiderzeepolders, Marken en Volendam met hun klederdracht en de kasmarkt van Alkmaar bijna onder de rook van Amsterdam.

Natuurlijk krijgen ook andere delen van het land hun deel van het vreemdelingenverkeer. Maar na Amsterdam concentreert het zich toch vooral op de drie andere grote steden: Den Haag, Rotterdam en Utrecht. De „provincie" krijgt betrekkelijk weinig vreemdelingenbezoek. Hetgeen jammer is voor provincies als Friesland, Groningen en Zeeland en streken als de Betuwe en de Biesbos, die een zeer karakteristiek landschapsschoon bezitten, zoals men buiten Nederland vrijwel nergens zal vinden. Helaas is ook de belangstelling van de Nederlandse touristen voor deze gebieden slechts matig. Zij brengen hun vacanties, voor zover zij niet naar het buitenland gaan, vooral door in de badplaatsen, op de Veluwe, in Zuid-Limburg en voorts in de van bos en heide rijke streken van Drente, Twenthe, de Achterhoek en Noord-Brabant.

Amerikanen vormen grootste groep

Typisch is het resultaat, dat een verdeling van de vreemdelingen, die Nederland bezoeken, naar land van herkomst oplevert. De Amerikanen, die op Curaçao de hoofdgroep van bezoekende buitenlanders vormen, hebben ook in Nederland de leiding. In 1953 bestond ruim 20% van de buitenlanders, die in Nederland in hotels overnachtten, uit Amerikanen. In dit percentage zijn de in Duitsland gestationneerde Amerikaanse militairen, die hun verlof in Nederland doorbrachten, inbegrepen.

Direct op de Amerikanen volgen de Duitsers, die 16%, de Skandinaviërs, die ruim 14%, de Engelsen, die 13% en de Belgen, die 11% van het totaal aantal in hotels overnachtende buitenlanders uitmaakten. Ook Fransen en Zwitsers leveren aanzienlijke contingenten buitenlandse touristen.

Vraagt men, hoe de Nederlander op dit sterk toegenomen vreemdelingenverkeer reageert, dan is het antwoord: verheugend. Vreemdelingen worden niet meer nagejouwd. Wanneer een buitenlandse wagen stopt en de bestuurder naar de weg vraagt, haasten drie, vier omstanders zich om hem in hun beste Engels of Frans, of wat zij daarvoor houden, de juiste richting te wijzen. Verkapte bedelarij komt bijna niet meer voor.

Attracties voor de vreemdelingen

Natuurlijk trachten vooral de neringdoenden zoveel mogelijk aan de vreemdelingenstroom te verdienen, hetgeen hun goed recht is. Prijsopdrijving schijnt hier en daar nog al eens gesignaleerd te worden, maar toch niet in die mate, dat van excessen gesproken kan worden.

Gemeentebesturen en plaatselijke organisaties tot bevordering van het vreemdelingenverkeer doen dikwijls op roerende wijze hun best het de vreemdelingen naar de zin te maken. Vooral in de kleine steden rond Amsterdam en Den Haag is men er op uit oude, dikwijls lang vergeten, tradities in ere te herstellen en andere attracties te verzinnen, waardoor de vreemdeling tot een bezoek aangelokt zou kunnen worden. Dikwijls met succes. In Alkmaar bijvoorbeeld werd de wekelijkse kaasmarkt verleden jaar door zóveel touristen bezocht, dat de handel er moeilijkheden door ondervond. Maar verre van het bezoek in te perken, trachten de Alkmaarders hun kaasmarkt thans zó te reorganiseren, dat nóg meer vreemdelingen haar kunnen bijwonen, zonder dat de zaken gestoord worden.

Ging het overigens naar de wens van sommige enthousiaste V.V.V.'s, dan zou de hele Nederlandse bevolking tijdens het vreemdelingenseizoen van Mei tot September eigenlijk Volendammer of Markens costuum moeten gaan dragen. Maar hoe belangrijk de doorsnee-Nederlander het vreemdelingenverkeer ook acht, tot een dergelijke concessie is hij — vooralsnog — niet bereid.

Vreemdelingenverkeer in Nederland. Een zware Amerikaanse wagen onder borden met Franse en Zweedse opschriften in een straatje van het Hollandse Volendam.

Geslaagd einde van de competitie

Atomic behaalde gelijkspel tegen Arubaanse kampioen

(VAN ONZE SPORTCORRESPONDENT)

Oranjestad. — Gistermiddag werd op min of meer officiële wijze de voetbalcompetitie 1953 gesloten. Het bestuur van de AVB heeft in verband daarmede een tweetal wedstrijden als slotstuk van de competitie vastgesteld, waarvan de hoofdschotel vormde de wedstrijd Aruba Jrs — Atomic. De Atomic-boys hebben het de kampioenen lang niet gemakkelijk gemaakt en met een enthousiast gelijkwaardig spel hebben zij de Aruba Jrs partij gegeven. Ware het niet, dat in de laatste phase van deze strijd een aan Atomic toegekende strafschop in plaats van in het doel tegen de paal belandde, de Aruba Jrs hadden deze wedstrijd verloren.

Het eerste kwartier werd een vlot spel te zien gegeven, waarbij beide ploegen, dank zij de sterke verdedigingen, geen kans kregen te scoren. Na ongeveer 20 minuten spelen werd aan Aruba Jrs een strafschop toegewezen en het is rechtsbuiten Rodriguez, die het vonnis vlotrok en de Aruba Jrs de leiding bezorgde (1—0).

In de 35e minuut dachten wij, dat Atomic gelijk zou maken, doch het schot belandde tegen de lat. Het was echter uitstel van executie, want toen de teruggesprongen bal bij de Atomic-rechtsbuiten belandde, bedacht deze zich geen moment en met een hard schot — onhoudbaar voor Hernandez — bracht hij de stand op gelijke voet (1—1).

Even voor het verstrijken van de eerste helft bracht de linksbuiten uit een hoekschop de stand op 2—1 voor Atomic.

Na de hervatting bleef het spel aantrekkelijk en wederom ontwikkelde zich een gelijk opgaande strijd. De Aruba Jrs ondernamen de eerste aanval en binnen 5 minuten hadden zij met een schot van Laroza de stand op gelijke voet gebracht (2—2).

Een harde en faire strijd ontwikkelde zich verder om de leiding. Enige minuten voor het einde kreeg Atomic een strafschop te nemen, doch de bal werd keihard tegen de lat geschoten waardoor aan de hard zwoegende Atomicers de overwinning ontging.

EEN MET 9 MAN SPELEND JONG ARUBA JRS VERLOOR VAN BOTAFOGOS

Ondanks het feit, dat de Jong Aruba Jrs gistermiddag met 9 spelers in het veld kwamen om tegen Botafogos te spelen, werd deze ontmoeting nog een aantrekkelijke wedstrijd. De Jong Arubanen speelden een enthousiast spel, waarbij het plaatsen vrij goed was. Zij moesten het ten slotte tegen het volledige en daardoor sterker spelende Botafogos afleggen. De eindstand werd 3—1.

HET UITREIKEN DER KAMPIOENSBEKERS

Na de wedstrijden werden door de waarnemend voorzitter van de Aruba Voetbalbond, de Eerw. Frère Fredericus, met een kort woord de verschillende bekers aan de winnende ploegen uitgereikt. De verschillende kampioenen zijn: **A-klasse** Aruba Jrs; **Overgangsklasse** Dakota; **B-klasse** Riverplate; **Juniors-afdeling** Botafogos. De subkampioenen zijn: R.C.A. van de A-klasse; Lafama Overgangsklasse; Dos Caminos B-klasse en Jong Aruba van de Juniors-afdeling.

R.C.A. JRS WONNEN VAN ESTRELLA JRS

De gistermiddag in het R.C.A. Sportcentrum gespeelde wedstrijd tussen de R.C.A. Jrs en de Estrella Jrs werd na een sportieve strijd met 3—1 door R.C.A. gewonnen nadat de rust met een 2—0 voorsprong voor de RCA Jrs was ingegaan.

ESTRELLA ELFTAL VERLOOR VAN R.C.A. 2

Het is Estrella gistermiddag niet mogen gelukken de vriendschappelijke wedstrijd in het R.C.A. Sportcentrum van de R.C.A.-reserves te winnen. Na een gelijkopgaande eerste helft waren de R.C.A.-ers gedurende de tweede helft het meest in de aanval en zij wonnen deze wedstrijd tenslotte met 6—2.

Voetbal in Nederland

Drie nieuwe leiders

's-Gravenhage. — De uitslagen van de gisteren gespeelde voetbalwedstrijden der eerste klasse K.N.V.B. luiden als volgt:

Afdeling A: Wageningen — Zwolse Boys 1-1; Elinkwijk — D.W.S. 0-5; R.C.H. — Haarlem 1-3; Heracles — Be Quick 4-0; N.E.C. — Oosterparkers 3-0; Ajax — Enschedese Boys 2-2; Leeuwarden — Stormvogels 0-2.

Afdeling B: G.V.A.V. — Rigtersbleek 2-3; V.S.V. — Blauw Wit 0-2; 't Gooi — Vitesse 0-1; Heerenveen — AGOVV 2-3; Enschede — Sneek 1-1; De Volewijckers — Go Ahead 2-1; E.D.O. — D.O.S. 2-3.

Afdeling C: B.V.V. — Longa 0-1; Bleijerheide — Emma 2-2; V.V.V. — P.S.V. 3-2; Xerxes — Sittardia 1-1; H.B.S. — Sparta 1-2; S.V.V. — N.A.C. 0-3; Brabantia — V.V.H. 5-1;

Afdeling D: Maurits — D.H.C. 2-1; Limburgia — Hermes D.V.S. 2-1; A.D.O. — Eindhoven 0-2; Feijenoord — M.V.V. 3-2; Willem II — Excelsior 3-0; E.B.O.H. — NOAD 1-2; R.B.C .— Juliana 2-4.

Afdeling A:

Haarlem	18	28	40-14
Ajax	19	28	47-21
NEC	18	26	39-18
DWS	18	23	36-21
Stormvogels	19	21	29-24
Wageningen	19	20	35-26
Ensch. Boys	19	18	31-25
Elinkwijk	18	17	22-30
Heracles	19	17	26-28
Leeuwarden	18	16	30-29
Be Quick	18	13	24-56
Zw. Boys	18	12	17-39
Oosterparkers	18	10	13-35
RCH	19	9	13-37

Afdeling B:

DOS	19	27	57-29
VSV	18	26	36-14
Blauw Wit	19	23	42-31
Volewijckers	19	23	45-44
Go Ahead	19	20	34-36
EDO	19	20	25-27
Rigtersbleek	18	18	43-43
AGOVV	17	16	31-28
Vitesse	16	15	19-31
Heerenveen	19	15	42-51
GVAV	18	14	22-29
Enschede	19	14	28-35
't Gooi	19	13	24-35
Sneek	17	12	23-38

Afdeling C:

VVV	19	27	39-25
Emma	19	26	45-34
PSV	19	25	47-31
Sparta	19	25	35-23
SVV	19	23	41-28
Bleyerheide	19	20	26-31
BVV	19	17	34-31
NAC	19	17	33-31
Sittardia	19	17	41-43
Xerxes	19	16	26-31
Brabantia	19	16	27-35
Longa	18	13	23-32
VVM	18	13	25-46
HBS	19	9	26-47

Afdeling D:

Eindhoven	19	31	49-21
Willem II	18	27	66-26
HDVS	18	27	36-22
EBOH	18	24	32-30
Feyenoord	19	20	24-21
NOAD	19	20	23-31
Excelsior	19	19	31-29
MVV	19	17	41-35
ADO	17	15	21-25
Juliana	19	15	28-36
Limburgia	19	14	30-44
RBC	19	13	30-41
Maurits	17	8	14-38
DHC	18	8	27-55

MERCURIUS WON NA HARDE EN FAIRE STRIJD VAN R.C.A. VETERANEN

Ofschoon R.C.A. het grootste gedeelte van de wedstrijd een klein overwicht had en technisch het beste gedeelte van het spel in handen had, hebben zij het tegen een enthousiast en bijzonder goed verdedigend Mercurius Zaterdagmiddag niet kunnen bolwerken en moesten zij een 3—2 nederlaag lijden.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
R. H. Helweg tel. 2038
Personeel afdeling.
Van Zat. 27 Maart 12.00 t.m. Zat 3 April 12.00 E. C. de Haseth (stad) tel. 3179.
B.g.g nadere inlichtingen bij M B Lansink tel. 4384 of 2400
Materialen Afdeling:
P C. Riegman, Tjerk Hiddelaan te 1265

C. S. M.

Rederij:
F. R. v. Rosevelt tel. 2440
Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 1800 — 1900 en van 23.00 — 08.00
G.H. van Leeuwen tel. 2054
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; en van 1.00 — 7.30 P Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO

Kindervoorstelling.
Aanvang 6.45 uur.

MUZIEKVERENIGING EMMASTAD

In verband met de Jaarvergadering van de Shell Golf Club is het noodzakelijk van de gebruikelijke Dinsdagavond af te wijken en is de eerstkomende muziekavond vastgesteld op Donderdag 1 April a.s.
Het programma luidt:
R. Wagner: Ouverture „Der Fliegende Hollander"
M. De Falla: Nights in the Garden of Spain .... ..
E. Schubert: Symphonie No. 6 in C-Gr. Terts.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.50 Ora infantil.
5.50 Gramophoonplatenprogramma.
6.05 Cumpleaños Feliz
6.15 Dinermuziek
6.45 Nieuwsbulletin
6.55 Voor het slapen gaan
7.00 Boletin di noticia.
7.10 Parada deportiva
7.30 Wat de handel biedt
8.00 News in English
8.30 Programma Antillana
9.00 Noord-Amerikaanse hitparade.
9.45 Dans muziek
10.15 Nieuws en Sluiting.

KELKBOOM

5.00 Opening
5.01 Reclame afgew. met muziek.
6.25 Voor de jarigen
6.30 Dinermuziek
7.00 U belt en wij draaien.
7.45 Nieuwsberichten
8.00 Reclame afgew. met muziek
9.30 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Muziek uit Griekenland.
19.00 Nieuws
19.17 Met het Pierement op stap'
19.30 Nederlandse Kroniek
19.44 Militaire orkesten.
19.57 Sport
20.12 Voor de West
20.12 De Surinamer in Nederland, causerie door Mr. E. Bruma.
20.50 Lijdensoverdenking door Prof. Dr. J. H. Bavinck
20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

17.00 Voor kinderen
17.10 Advertenties
7.30 Heinekens biri
17.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.00 Hersengymnastiek
18.40 Nieuws
19.00 U vraagt, de Avros draait
19.15 Voor de gedetineerden
19.25 Verzoekprogramma
19.40 Hoe zit dat?
19.50 Verzoekplaatjes
20.00 Advertenties
20.10 B.B.C. Symphonie Orkest
20.50 Advertenties
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
21.25 Nieuws en Sluiting.

Tom Poes en de wens werkster

1723

1835. — Tom Poes schoot recht overeind in bed en luisterde enige ogenblikken naar het hulpgeroep van heer Bommel, dat door het open venster vaag tot hem doordrong. Wat hij riep, kon hij niet precies verstaan, maar het was duidelijk, dat zijn vriend in grote nood verkeerde.

Tom Poes bedacht zich dan ook niet, maar sprong zijn bed uit en snelde de gang door, de trap af en naar de buitendeur, die hij met kracht openrukte.

Een vreemd toneel trof zijn oog. Heer Bommel was met fladderende jaspanden en een piepende stem doende, om zich twee vreemde, zwarte mannekes van het lijf te houden. Hierin slaagde hij in het geheel niet; de modderkleurige vreemdelingetjes trokken hem steeds dichter naar de put, onder het zingen van een somber liedje.

Tom Poes dacht maar heel even na. Hij begreep, dat deze ongunstige figuurtjes de oorzaak waren van de vervuiling van het kasteel en ook, dat ze tamelijk gevaarlijk waren.

Waarschijnlijk zijn het vuilspuitertjes of moddergooiertjes of zo!" dacht Tom Poes. „En dat is een gevaarlijk soort aardmannetjes! Er is maar iemand, die hier helpen kan en dat is Wijmpje!"

Zo denkend snelde hij naar de plaats in de hall, waar de karabies van de goede werkster stond en klopte aan......

„Wijmpje!" riep hij, wakker worden, vlug! Je moet de binnenplaats schoonmaken! Er is haast bij!"

Nog voor hij was uitgesproken, suisde de ritssluiting open en schoot de flinke vrouw in een flits de buitenlucht in om aan het werk te gaan......

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

18)

Toen die jongen vroeg waar zij zat waren haar, wonderlijk genoeg, de tranen in de ogen gesprongen. Iemand vroeg naar haar — iemand wilde haar zien, haar spreken — al was het dan ook alleen maar een jongen met de baard in zijn keel en een ongekamde pruik haren voor zijn ogen....

Een ogenblik later stond zij dus beneden, opkijkend naar zijn grimassend gezicht, en met haar hand bijna stukgeknepen door de zijne.

„Ik ben.... eh.... aangenaam kennis te maken. Ik ben Sing Shatswell. Polly zei.... ik dacht.. ..hm. Ik ben een neef, van de overkant van het plein."

„Dat weet ik," zei Diana met een glimlach. Zijn gezicht bleef even druilerig, maar achter de dikke brilleglazen zag zij een twinkeling komen, die ook als vriendelijkheid bedoeld kon zijn. Het verdween weer even vlug. Hij knikte in de richting van de bibliotheek en verklaarde: „Dat is daar nu alleen toegankelijk voor volwassenen. Die Eben maakt me misselijk. Ik ben ten slotte net zo goed een neef als die anderen, en dat ik jonger ben heeft er niets mee te maken."

„Je ziet er eigenlijk niet naar uit dat je bij de familie hoort," vond Diana. „Hoe oud ben je — negentien?"

„Volgende maand word ik zeventien."

Hij verving zijn dreinerige gezichtsuitdrukking plotseling door een glimlach, die tevens het verrassende feit onthulde dat hij een haakje om zijn tanden droeg om ze op hun plaats te krijgen.

„Ik heb schoenen maat twaalf,' kondigde hij aan, „en mijn lengte is een-drie-en-negentig. Het is heel gewoon dat je je in mijn leeftijd vergist, maar ik bén zeventien. Ongeveer ten minste. En ik zou Eben met één hand ondersteboven kunnen gooien.' '

Hij staarde een ogenblik peinzend naar het plafond en scheen van dit denkbeeld te genieten. „Ik ben benieuw," sprak hij, „hoe hij er uit zou zien als hij in de goot lag te spartelen. En als hij weer opgekrabbeld was zou hij allereerst gaan tellen of alle knopen nog aan zijn vestje zaten. Denk je ook niet, Burwell?"

„Ik kan het niet beoordelen," zei Burwell koeltjes, „ik was nooit in de gelegenheid om den heer Keith in zulke omstandigheden gade te slaan. Wenst u uw jas, meneer?"

„Wou je me er uit zetten? Nee, hoor eens — ik heb nog iets.... eh.... te bespreken. Ze denken altijd dat ze me zo maar kwijt kunnen raken, maar dat gaat deze keer zo makkelijk niet. Zeg — eh.... Diana...."

„Ja?"

„Kan ik je even spreken?"

Diana bracht hem, verbaasd en nieuwsgierig, in de eetkamer. Daar kuchte hij, schraapte zijn keel, liep twee keer om de tafel heen, bleef voor haar staan en draaid zich weer om, en barstte eindelijk los.

„Nou — kijk eens — ze kunnen mij niet voor aap zetten. Ik ben net zo goed een neef van oom Nicholas als die anderen. Nou — laten we dan aannemen dat ik jonger ben, goed, maar wat dan nog? Mijn moeder is toch zeker ook een paar jaar ouder dan mijn vader.... Ik ben bijna zeventien. Jij dacht zelf toch ook dat ik al twintig was, ongeveer twintig ten minste. Jij ziet er ook niet ouder uit dan twintig, dus practisch gesproken zijn we even oud. Waar of niet? Nou, dan zou je me ook wel eens kans kunnen geven, vind ik. Je hoeft me ten minste niet direct van de lijst te schrappen, vind je wel? Het gaat er bij mij maar om dat jij het eerste meisje bent dat ik de moeite waard vind om aan te kijken. Ik kom in Juni van school en ik vertik het om naar de universiteit te gaan. Ik ga aan het werk, dat kan je wel aan mij overlaten. Ik weet een heleboel van thee af, en ik zou bijvoorbeeld een reuzen-proever zijn. Oom Nicholas zei zelf dat ik een Joceleyn-smaak heb, en een goede theesmaak kunnen ze je op de universiteit ook niet bijbrengen. Dat millioen van je kan me niks schelen. Ik zal wel werken, met of zonder millioen. Ze hoeven mij geen millioen te geven om met je te trouwen."

Diana wist, na deze uitbarsting, niet goed hoe zij kijken moest, maar zij vroeg zo koel mogelijk:

„En wién willen ze een millioen geven om met me te trouwen?"

„Weet ik het. Maar Eben zegt dat iemand je moet beschermen en dat oom Nicholas dat zo gewild heeft. Eben iemand beschermen — het is m je dood te lachen. En nou vinden ze dat je met een van hen moet trouwen."

„Ik geloof niet," zei Diana zacht, „dat je me dat had behoren te vertellen. Als ik geweten had waar je op aanstuurde zou ik je niet aan het woord gelaten hebben."

Singleton vertrapte verlegen een kleedje met zijn schoenen-maat-twaalf en gromde: „Nou ja, misschien was het idioot, maar ik kan niet uitstaan dat Eben zo verwaand deed. Enne.... als ik je nu toch vroeg om met me te trouwen kon ik je net zo goed even uitleggen hoe het zit."

Diana keek naar de lamp, en dat gaf hem de moed om voort te gaan:

„Ik dacht alleen maar dat je me wel op de lijst zou kunnen zetten. Meer natuurlijk niet, want je kent me ten slotte nog niet goed genoeg om zomaar ja te zeggen. En bovendien — nou ja, je mag toch best weten wat die flauwe kerels met je voor hebben — je bent toch geen zak aardappels waar ze maar mee kunnen doen...."

Zij keek op naar zijn woedend gezicht. Zij zag iets in dat gezicht, iets achter de dikke brilleglazen, dat maakte dat zij hem niet uitlachte. Zij begreep dat hij die beurtelings optevreden en kwade trek er alleen maar op na hield om zijn goedhartigheid te verbergen.

„Dank je, Singleton," zei ze. „Fijn dat je me niet voor een zak aardappels aanziet. En ik ben op het ogenblik helemaal niet van plan om met iemand te gaan trouwen, maar als ik ooit een lijst aan ga leggen, dan zal ik je er zeker op zetten."

Als antwoord vertoonde Singleton nog eens welke pogingen de tandarts in het werk stelde om de onafhankelijke neigingen van zijn voortanden tegen te gaan, en begon met zijn vingers te knippen, wat een geluid maakte, waarbij het geratel van een machine-geweer aangenaam leek.

„Dan zijn we toch met zijn vieren," riep hij triomfantelijk, „en ik hoor er ook bij, al noemde Eben me een ventje. Ik zal wel eens laten zien dat ik ook nog wel iets anders kan dan met een schopje en een emmertje spelen...."

„Vier....?"

„Eben, Bill, Peter en ik. Nick telt natuurlijk niet mee, die woont in China en laat niets van zich horen. Maar — eh.... ik hoop dat je er niet beroerd van ngeworden bent om al die onzin van me aan te horen, en.... eh...."

„O, nee, helemaal niet," zei Diana, terwijl zij naar de deur liep. „En jij bent de eerste man die me ooit ten huwelijk heeft gevraagd."

Zij was al halverwege de trap toen Singleton zich voldoende hersteld had om uit te brengen: „Alle schele schelvissen! Dát geloof ik niet."

HOOFDSTUK XII

Burwell maakt een praatje

In de keuken heerste verslagenheid. Het hulpje was er nog het beste aan toe; zij huilde het meest om de arme meneer Joceleyn, die zij ternauwernood ooit gezien had, maar intussen moest zij tegen wil en dank steeds denken aan dat legaatje, dat hij haar had nagelaten. Het was natuurlijk niet veel — haar tante Hannah, die hier nu al zeventien jaar in de keuken regeerde, had heel wat meer gekregen; ze zei zelf dat het een aardig appeltje voor de dorst was, een goed duitje voor de oude dag. Maar Bridget, het hulpje, was toch ook best tevreden. Ze zou er toch ten minste een heel net eetkamer-meublementje voor kunnen kopen als ze ging trouwen. En trouwen zou ze best, want Michael Connor meende het ernstig met haar. Michael Connor was de blauw-en-zilveren reus, die bij prinses Lobanov in dienst was; Diana en wie er daar nog meer op bezoek kwamen mochten hem dan al aanzien voor een on-intelligente zoutpilaar, maar in zijn gewone doen, als hij bijvoorbeeld met Bridget sprak, was hij een bijzonder geestig man. En knap was hij ook; hij moest 's avonds altijd de beide honden van de prinses uitlaten op dezelfde tijd, dat zij de brieven naar de post moest brengen, en dan was het een prachtig gezicht om hem zo, in glazend blauw en glinsterend zilver, met de twee rukkende en trekkende dieren te zien voortschrijden. Het kwam dan ook wel eens toevallig zo uit, dat zij samen een praatje maakten; de laatste tijd ging hij trouwens zo ver dat hij wel eens aan het keukenraam klopte als hij een boodschap moest doen, maar dan natuurlijk alleen als hij wist dat tante Hannah uit was.

Neen, die kleine Bridget was, ondanks die arme meneer Joceleyn, niet ontevreden over het leven. Alleen huilde zij steeds, omdat de drie oudere vrouwen dat ook om beurten deden.

(Wordt vervolgd)